

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 869/2015
07.10.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Маје Ковачевић-Томић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.Т., због два кривична дела недавање издржавања из члана 195. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката К.Р., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Зрењанину 2К бр.304/14 од 02.02.2015. године и Вишег суда у Зрењанину 3Кж1 бр.31/15 од 25.03.2015. године, у седници већа одржаној дана 07. октобра 2015. године, већином гласова донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Т. – адвоката К.Р., у делу који се односи на повреду закона – члана 441. став 3. у вези са чланом 258. став 4. Законика о кривичном поступку, и правноснажне пресуде Основног суда у Зрењанину 2К бр.304/14 од 02.02.2015. године и Вишег суда у Зрењанину 3Кж1 бр.31/15 од 25.03.2015. године **ПРЕИНАЧАВАЈУ** у погледу одлуке о имовинскоправном захтеву, тако што се законски заступник малолетних оштећених Б.Т. и Д.Т. – Ц.П. упућује на парнични поступак, док се исти захтев у делу који се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1. Законика о кривичном поступку и повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2. Законика о кривичном поступку у вези са чланом 61. Кривичног закона **ОДБИЈА** као неоснован.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину 2К бр.304/14 од 02.02.2015. године, окривљени М.Т. оглашен је кривим због извршења два кривична дела недавање издржавања из члана 195. став 1. КЗ, па пошто су му претходно утврђене појединачне казне затвора у трајању од по три месеца за свако кривично дело, окривљени је на основу члана 60. став 2. КЗ осуђен на јединствену казну затвора у трајању од пет месеци. У ову казну, на основу члана 63. став 1. КЗ, окривљеном је урачунато време проведено у притвору од 11.01.2015. године до 02.02.2015. године.

Истом пресудом, на основу члана 264. став 4. ЗКП, окривљени је ослобођен плаћања судског паушала, док је на основу члана 258. став 4. ЗКП, законском заступнику малолетних оштећених Б.Т. и Д.Т. – њиховој мајци Ц.П. досуђен износ од 330.000,00 динара на име имовинско правног захтева, те је окривљени М.Т. обавезан да законском заступнику малолетних оштећених – Ц.П. исплати наведени новчани износ у року од једне године од дана правноснажности пресуде, под претњом извршења.

Пресудом Вишег суда у Зрењанину ЗКж1 бр.31/15 од 25.03.2015. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног, а пресуда Основног суда у Зрењанину 2К бр.304/14 од 02.02.2015. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног М.Т. – адвокат К.Р., због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, конкретно због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1. ЗКП, с тим што из образложења захтева произилази да је захтев поднео и због повреде одредаба члана 441. став 3. ЗКП, те повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или да преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног ослободити од одговорности за извршена кривична дела или да преиначи побијане пресуде у погледу правне квалификације тако што ће окривљеног огласити кривим за извршење продуженог кривичног дела и изрећи му условну осуду.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члана 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Основано се у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног истиче да је правноснажном пресудом учињена повреда одредаба члана 258. став 4. ЗКП, дакле, повреда одредаба члана 441. став 3. ЗКП, на тај начин што је законском заступнику малолетних оштећених Б.Т. и Д.Т. – њиховој мајци Ц.П. досуђен имовинскоправни захтев у износу од 330.000,00 динара, и поред тога што је претходно, правноснажном и извршном пресудом Општинског суда у Зрењанину П бр.2337/2008 од 26.03.2009. године, која је постала правноснажна дана 18.05.2009. године, окривљени обавезан да на име издржавања својих малолетних ћерки Б. и Д.Т. месечно плаћа по 5.000,00 динара до 15-ог у месецу за текући месец.

Наиме, одредбом члана 441. став 3. ЗКП, прописано је да се одлука о досуђеном имовинскоправном захтеву или одлука о одузимању имовине проистекле из кривичног дела може побијати ако је суд овом одлуком повредио законске одредбе.

Одредбом члана 258. став 4. ЗКП, прописано је да ће у пресуди којом окривљеног оглашава кривим суд овлашћеном лицу досудити имовинско правни захтев у целини или делимично, а за вишак упутити на парнични поступак, те да ће суд, уколико подаци кривичног поступка не пружају поуздан основ ни за потпуно ни за делимично утврђење, овлашћено лице упутити да имовинскоправни захтев у целини може остварити у парничном поступку.

Код чињенице да је у конкретном случају окривљени М.Т. правноснажном и извршном пресудом Општинског суда у Зрењанину П бр.2337/2008 од 26.03.2009. године већ обавезан да на име доприноса за издржавање својих малолетних ћерки – Б.Т. и Д.Т., плаћа месечно по 5.000,00 динара до 15-ог у месецу за текући месец, те да је законски заступник малолетних оштећених – њихова мајка Ц.П., била овлашћена да захтева извршење ове пресуде, то је првостепени суд учинио повреду закона из члана 441. став 3. ЗКП у вези са чланом 258. став 4. ЗКП, на тај начин што је законском заступнику малолетних оштећених - њиховој мајци Ц.П. досудио имовинскоправни захтев у износу од укупно 330.000,00 динара, а што се основано истиче у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног. Наведену повреду учинио је и другостепени суд на тај начин што је у овом делу одбио као неосновану жалбу браниоца окривљеног и првостепену пресуду у целини потврдио.

Стога је Врховни касациони суд, налазећи да су наводи захтева за заштиту законитости у овом делу основани, преиначио побијане пресуде у погледу одлуке о имовинскоправном захтеву тако што је законског заступника малолетних оштећених – Ц.П. у овом делу упутио на парнични поступак.

Међутим, исти захтев за заштиту законитости је неоснован у делу у којем се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1. ЗКП и на повреду закона из члана 439. тачка 2. ЗКП.

У односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1. ЗКП, у захтеву се указује да је у конкретном случају ствар већ правноснажно пресуђена, обзиром да је окривљени до сада два пута оглашен кривим због извршења кривичног дела недавање издржавања из члана 195. став 1. КЗ.

Према стању у списима, окривљени М.Т. је правноснажном пресудом Основног суда у Зрењанину 2К 304/14 од 02.02.2015. године, против које је захтев за заштиту законитости поднет, оглашен кривим због извршења два кривична дела недавање издржавања из члана 195. став 1. КЗ, и то за радње учињене у временском периоду од 10.08.2011. године до 28.04.2014. године. Пре доношења ове пресуде, окривљени је осуђиван у два наврата због извршења истог кривичног дела (из члана 195. став 1. КЗ), и то пресудом Основног суда у Зрењанину 5К бр.2091/10 од 06.12.2010. године и пресудом Основног суда у Зрењанину 6К бр.217/11 од 16.08.2011. године, дакле за радње које је очигледно извршио пре 10.08.2011. године. Стога се у конкретном случају не може говорити о правноснажно пресуђеној ствари, како се то неосновано истиче у захтеву за

заштиту законитости браниоца окривљеног, обзиром да је претходним пресудама окривљени оглашен кривим за радње које су учињене пре инкриминисаног периода наведеног у правноснажној пресуди Основног суда у Зрењанину 2К 304/14 од 02.02.2015. године, а из којих разлога је захтев у овом делу одбијен као неоснован.

Неосновани су и наводи захтева којима се указује на повреду закона из члана 439. тачка 2. ЗКП и с тим у вези истиче да је окривљени правноснажном пресудом морао бити оглашен кривим због извршења једног продуженог кривичног дела из члана 195. стсав 1. у вези са чланом 61. КЗ, а не због извршења два кривична дела недавање издржавања из члана 195. став 1. КЗ.

Према изреци правноснажне пресуде, окривљени М.Т. у временском периоду од 10.08.2011. године до 28.04.2014. године, није давао допринос за издржавање своје малолетне ћерке – оштећене Б.Т., нити допринос за издржавање своје друге малолетне ћерке – оштећене Д., како је то утврђено правноснажном и извршном пресудом Општинског суда у Зрењанину П бр.2337/2008 од 26.03.2009. године.

Како је, дакле, наведеном правноснажном и извршном пресудом Општинског суда у Зрењанину П бр.2337/2008 од 26.03.2009. године окривљени обавезан на издржавање два лица, то је недавањем издржавања овим лицима извршио два кривична дела недавање издржавања из члана 195. став 1. КЗ.

Наиме, заштитни објекат предметног кривичног дела је лице у чију корист је установљена обавеза давања издржавања, а у конкретном случају то је двоје деце окривљеног.

Како је одредбом члана 61. став 2. КЗ, прописано да кривична дела управљена против личности могу чинити једно продужено кривично дело само ако су учињена према истом лицу, што овде није случај, то у конкретном случају није ни било места примени одредбе члана 61. КЗ, како се то неосновано истиче у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног.

Из наведених разлога, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је и у овом делу одбијен као неоснован.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП у делу у којем је захтев одбијен као неоснован, а на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 2. ЗКП у делу у којем је правноснажна пресуда преиначена, донета је одлука као у изреци.

**Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.**

**Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.**